

CARTA DOMINICAL

25 D'ABRIL DE 2021

RESSÒ DE LA PARAULA

Cridats a una nova vida

Els cristians escoltem aquests dies de Pasqua, en la litúrgia i en la predicació, moltes paraules que donem per sabudes, molt repetides, com un discurs “que toca” fer aquest temps: “home nou”, resurrecció, novetat de vida, món nou, nova Església, etc. Potser no parem a pensar que aquestes expressions estan en contradicció amb l'opinió que ser cristià no és més que optar per ser bona persona, com molts d'altres podrien decidir, no creients, o creients en diferents religions o ideologies.

Així, el baptisme no seria més que l'expressió simbòlica del que un viu o fa com a opció lliure a favor d'una vida èticament correcta.

Aquesta manera de pensar està molt lluny dels missatges que ens transmet sant Pau. Ell, jueu instruït i fidel, coneixedor de filosofies i religions, insisteix dient que en el baptisme comença en nosaltres una vida realment nova. Jesucrist, quan va manar que bategéssim en el nom del Pare del Fill i de l'Esperit Sant (cf. *Mt 2,19*), estava pensant que en fer-ho oferíem als creients la possibilitat de renéixer, iniciar una existència nova: en el baptisme quelcom (algú) moria i alguna cosa (algú) renaixia. Sant Pau dirà que, llavors, es realitza en nosaltres la gran obra de Crist: pel baptisme, en Ell morim i renaixem (*Rm 6*), de manera que “allò vell ha passat, som criatures noves” (*2Co 5,17*). El baptisme, el baptisme de cadascun, és tot un esdeveniment.

És un esdeveniment que continua viu en tots els moments de la nostra existència. Roman també en forma de crida perenne.

Avui recordem, en efecte, que la nostra vida és una constant vocació. La vocació baptismal, compartida per tots els membres de l'Església, és precisament això: “avui, com el dia del teu baptisme, vius morint i resuscitant”. Avui, a quina mort i resurrecció estàs cridat?; què ha de ressuscitar en tu?; quina novetat de vida s'ha d'obrir pas en la teva existència?; com participes avui de la mort i resurrecció de Crist?

Així, per exemple, de manera especial en temps de Pasqua, cadascú ens plantejem: “El moment històric de la pandèmia, amb les seves contradiccions i sofriments, conté una crida; ets un batejat que sofreix personal i socialment, ¿quina crida baptismal conté l'experiència de la pandèmia?; què neix en tu, com a participació en la Pasqua de Crist, enmig d'aquesta crisi?

No estem fent consideracions “piadoses”. Molts van veure com canviava la seva vida, quan van descobrir personalment la crida baptismal que amagaven els esdeveniments reals de les seves vides. Alguna cosa en ells va morir i alguna cosa va néixer. Van iniciar una vida nova i van obrir camins de novetat cristiana en el món i a l'Església. Allò vell va passar per a ells i van iniciar la gran novetat de l'Esperit del Ressuscitat.

Sant Pau dirà que el canvi es notarà en la mirada. Ja no veurà amb ulls de l'home “vell”, de manera purament humana, sinó que tot i a tots coneixerà amb els de l'Esperit, perquè “els que viuen en Crist –dirà– són una creació nova” (*2Co 5,17*).

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat